

Posudek vedoucího bakalářské práce
Kritické zhodnocení public relations zámku ve Zruči nad Sázavou
Autorka: Markéta Krátká
obor/program: Prezentace a ochrana kulturního dědictví / Historické vědy
Historický ústav Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové

Autorka si vybrala téma, k němuž přilnula na základě vlastní zkušenosti při působení na zručském zámku, kdy měla možnost sledovat proces postupného znovuožívání a zviditelňování památky, vracející se do mentální mapy místních obyvatel, na reálné mapy turistických cílů a výrazně vstupující do turisticky atraktivního regionu Posázaví. Za těchto okolností se nabízejí mnohé otázky: jakou kultivační, osvětovou a edukační úlohu může zámek hrát, jak si může nalézt místo na trhu turistických atrakcí, jak koncipovat expozice při poměřování hledisek atraktivity, módnosti, historické věrnosti a vkusu? Jaký příběh ze svých dějin má nabídnout? Jakou hodnotu má pro klima města a jeho paměť? Jak jej chápou a vnímají místní?

M. Krátká uchočila téma především v rovině turistického ruchu a na textu pracovala s gusem. Je však otázkou, zda se jí vždy podařilo odpoutat od subjektivního vnímání vlastní zkušenosti, předložit vyvážený text (objektivní užitou metodou a fakty) a shrnout závěry ve více rovinách PR.

Výstavbu kapitol považuji za logickou. V pasážích, které nutně pracují s obecnými informacemi (město na mapě, dopravní infrastruktura, možnosti stravování atp.), bych uvítal exaktnější zhodnocení sdělovaných skutečností, u historie zámku pak měla autorka nechat vyniknout své školení v historických vědách a pasáž hlouběji propracovat na základě bohatší literatury. Nešlo právě zde nabídnout modelové příběhy k „poučení“ veřejnosti o vývojových tendencích v českých dějinách? Pravda, autorka se např. pokouší o jakési typologické zařazení nejmladší vývojové fáze zámku na s. 11.

M. Krátkou je třeba ocenit za snahu vystihnout charakteristiku jednotlivých památek a atraktivit v bohaté oblasti s různorodou nabídkou vyžití. Kolegyně musela vměstnat na malý prostor řadu položek a údajů a jí provedená skica působí plasticky a vyváženě.

Pochybnosti vzbuzují některá konstatování, která nejsou opřena o objektivní fakta. V oboru PR je samozřejmě možné a žádoucí vycházet z vlastních zkušeností, intuice, tvůrčích vloh specialistů, leč při vytváření a řízení PR by měla rozhodovat data a také silné ideje. Jako příklad uvádím prohlášení na s. 22: „*Český Šternberk (...) přiláká především konzumní návštěvníky památek, kteří přímo nevyhledávají nové cíle, ale cestují po těch prověřených.*“ Jak toto víme? Zde se jedná o neúměrné subjektivní zjednodušení. Jisté formulace jsou významově nejasné: „*Není zde podporováno tržně konkurenční prostředí*“, s. 44; věta zní až jako kritika politických poměrů.

Na druhou stranu se stavím za četná autorčina osobní hodnocení sledovaných komunikačních nástrojů, neboť mnohdy rozhodují nesnadno uchopitelné emoce, vnímání estetiky, obtížně definovatelný náboj sdělení – zde např. viz pasáže věnované sociálním sítím a tištěným materiálům. Je obhajitelné, že se zde autorka nebojí předkládat vlastní hodnocení a doporučení. Avšak jaké je shrnutí řady dílčích faktů?

V části věnované vlastním public relations bych považoval za šťastnější sumarizovat rozhovor s odpovědnými pracovníci a vyvodit z něj závěry a možná východiska.

Proč se v seznamu literatury neobjevuje některý z titulů, na který odkazují průběžné citace? (M. Šandera: Hynce Ptáček...). Zápis bibliografického údaje v poznámkovém aparátu není vždy jednotný a při průběžném citování stejného zdroje neodpovídá úzu.

K hodnocení práce při rozpravě považuji rovněž za podstatné uvést předpoklad dalšího uplatnění a postupného profesního zrání M. Krátké v oboru, jemuž se v textu věnovala.

Při obhajobě navrhuji vést debatu o závěru práce. Jaké je tedy PR zámku ve Zručí nad Sázavou? Dovídáme se mnohé o „turistickém obratu“ v místě, ale co širší pojetí chápání vnějších vztahů, které se neomezují pouze na marketing? Autorka sama zmiňuje Nový zámek v Kostelci nad Orlicí, který je vyhraněným příkladem památky se znamenitě rozdílnou image v místě a regionu (bez ohledu na návštěvnost): pro někoho panské sídlo obyvatelům vzdálené šlechty hodné zapomenutí, jiným svorník města, kulturní ohnisko, či příklad barbarské devastace - rozdílná vnímání jsou dosud živá. A Zruč nad Sázavou? Je to ona „image zámku jako rodinné památky“?

Práci navrhuji hodnotit stupněm:

Hradec Králové, 21. ledna 2019

PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.